

FELETTÉRMÉNYEI NAPJÓ

Előfizetési árak:			
Helyben:		Vidéken:	
1 óra	1 K.	1 óra	1-50 K.
3 óra	3 K.	3 óra	4-50 K.
6 óra	6 K.	6 óra	9- K.
1 évre	12 K.	1 évre	18- K.

Megjelenik minden hétköznap este 8 órakor.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Szent István-tér 1.
TELEFON 302.
Egyes szám: 4 fillér.
Hirdetés díjazásba szerinti.

Felelős szerkesztő és lapfőigazgató: Baranyay Lajos.

Nagypéntek.

A zsidók vénei, a főpapok, az írástudók, a farizeusok, a „felfogadott” hamis tanuk . . .

Azok ülnek most törvényt felette, akik hallatlan kevélységükben vérg sértve érezték magukat, mikor a nép előtt a Rabbi felfedte ocsmányságukat.

Ez a népség ül most „törvényt” — Felette — Ez a nép — kik a Mestert a római elnyomóknál is jobban gyűlölték . . . Aki ránez ezekre a kajánul röhögő, démonikus gyűlölettől eltorzult, kárörvendő, tipikus Belzebúb-arcokra. A Rabbi pedig ott áll a bírói emelvény mellett; az isteni méltósággal homlokán nyugodtan, szeliden, türelemmel várja a „tárgyalást”

Es belép Kaihás . . . teljes főpapi diszében . . . Es fellépnek a vádlók . . . „Ez az ember Istennek hirdette magát!” „Ó Istent káromlotta!” „Tehát törvényeink szerint méltó a halálra!”

A főpap kérdezi: „Te vagy-e Jézus, akit Krisztusnak mondanak; te vagy-e az élő Istennek fia?” . . . S felel neki Jézus: „Te monád. Én vagyok!”

S a főpap ez őszinte vallomása isteni voltáról még jobban felbőszülve, az „istenkáromlás” fölötti fájdalomérzet jelül kettéhasítja felsőruháját, s mondja a zsidó „esküdteknek”: „Im, hallottatok az istenkáromlást.”

Méltó a halálra!

Rabbi! — az élő Istennek fia; mond, hol vannak most azok, akiket te feltámasztottál . . . mond, hol vannak most azok, kiknek büneiket megbocsátád . . . de mond, mond Rabbi, hol vannak most a te saját tanítványaid . . . hogy tanúságot tegyenek isteni voltod mellett . . .

Ugye, Rabbi, egyetlen-egy ember sincs, ki oda állana bátran a fanatizáltak elé és odakiáltaná nekik dörgő hangon: „Ti gyilkosok! Befejbübnak fia!” . . . még Atyád

is magadra hagyott, Rabbi, hogy a pohár teljesen megteljek.”

Es Jézusnak meg kellett halnia a keresztfán. Miértünk kellett meghalnia. Az emberek rosszaságáért. A bűnért kellett keresztre feszítve kilódó halálnak halálával kimulnia. Hogy is tudnak még most is rossz

szak lenni az emberek! Miért ismételtetik meg a keresztre feszítést! Különösen most csupa keresztfeszítés az élet. Az erénynek, a tisztességnek, jószágoknak, irgalomnak, jámborságnak keresztfeszítése. Mikor fordul ismét a világ ke-reke? Mikor? De jobbra. Ugyan mikor?

AZ OROSZ FORRADALOM ujabb eseményei.

Amerika háboruja meghosszabbítja a vèrontást.

Az amerikai háború késlelteti a békét.

A washingtoni kongresszus külügyi bizottság változatlanul elfogadta Wilson üzenetét, amely a Németországgal való háállapot kimondását követeli. Hátra van még a szenátus plenárumának határozata, de ezek után a szenátus sem határozhat mást, mint a háborút, bár Wilsonnak hatalmas pacifista ellenzéke til a törvényhozásban. Tavaly huszét-kor volt az első szigorú hadügy-jegyzékváltás Amerika és a német birodalom között, az ideai husvétra már kitör a háború. A hadállapot kimondása különben csak formáság, és az állapot már hetek óta fennáll és a deklaráció a valóságban nem sokat fog változtatni, inkább csak a háború jogi részét bonyolítja és a békekötés esélyeit teszi nehezebbé.

A felfordult Oroszország hadserege.

Az ideiglenes kormány tagjai a főhadiszállásra utaztak. Utazások célja, hogy a még ingadozó tábornokot megnyerjék a forradalom számára. Bruszilov, aki egy nagy hadseregnek önálló főparancsnoka, kijelentette, hogy ő ellenzi a katonák választójogát és sztrájkját. Több tábornok is a leghatározottabban követelte, hogy a fegyelem érdekében a katonákat ne részesítsék az összes forradalmi jogokban.

Rémme a németeknek pétervári támadásáról.

Kezdődik az ellenhatás. Bruszilov magatartása kezdetől fogva ingadozó volt, most azonban, hogy dülöre került a dolog, ugylátszik színt vall, még pedig határozottan a forradalmárok el-

len. „Ez a hadvezér a katonai szempontokat fölébe helyezi az egyéb szempontoknak, de ugylátszik, a többi tábornokok is, Alexejevét kivéve, képtelenek tartják magukat a forradalmi igazgatás melletti hadvezetésre. Hogy mennyire igazuk van, bizonyítja ez az egy példa is. A riászott angol hírekre, amelyek arról szóltak, hogy a németek Pétervár ellen indultak, a pétervári diákság felelőségre vonta a pétervári vezérkari főnököt, aki a diákság gyűlésén volt kénytelen elmagyarázni a hadihelyzetet.

Szocialista törekvések.

Halmar Branting, a svéd karmara és svéd szociáldemokrata párt elnöke, Pétervárra utazott, hogy tanácskozzék az orosz szocialista vezérekkel. Branting, egyike az entente híveinek, pétervári utjától a béke ügye semmi jót sem várhat.

Támadás az egész vonalon a törökök ellen.

Jud-nics tábornok hadparancsa tudatja, hogy Nikolej-vics Miklós nagyhercegtől az ideiglenes kormány és Alexejev főparancsnok megbízásból átvette a kaukázusi orosz seregek főparancsnokságát. A hadparancs befejezésében céloz arra, hogy Baratoff seregeje együtt támadást kezd az egész vonalon a törökök ellen.

Oroszok mint angol katonák.

Az új orosz kormányban nincs kifogása az ellen, hogy az orosz alattvalókat az angol hadseregbe besorozzák. Törvényt fognak benyújtani arra nézve, hogy a kormány felhatalmazást kapjon ezeknek az orosz alattvalóknak pótsorozásra. Az Angliában levő orosz alattvalók száma 25.000.

Székesfehérvár a megüresedett tanácsosi állásokra pályázatot hirdet.

Ismeretes már a város törvényhatóságának intézkedése, hogy az üresedésben levő két tanácsosi állást a legközelebbi közgyűlésen a közérdek sürgősége miatt betölti. A város polgármestere most teszi közzé a pályázati hirdetményt is abban benne van, hogy a hadbavonultak pályázat nélküli folyamodóknak tekintetnek.

A pályázati hirdetmény a következő:

Székesfehérvár szab. kir. város polgármesterétől.

87.423-1917. sz.

Pályázati hirdetmény.

Székesfehérvár szab. kir. város törvényhatóságánál megüresedett 2 (kettő) tanácsosi állásra a folyó évi március hó 28-án tartott rendes közgyűlés 87.423-1917. számú határozat alapján pályázatot hirdetek a következő feltételekkel:

A két tanácsnok a törvényhatósági bizottság fogja megválasztani az 1917. évi április hó 26-án tartandó közgyűlésen.

A választás hatálya a legközelebbi tisztújításig tart.

A pályázati kérvények benyújtandók, folyó évi április hó 22-én délelőtt 11 óráig a városi közigazgatási iktató hivatalban.

A pályázóktól a fenti közgyűlési határozat az 1883. évi I. törvény cikk szerint a fogalmazói szakra előírt képesítést kívánja meg, minthogy pedig egyik tanácsnok árvaszéki eladói teendőket is fog teljesíteni, ennél fogva egyik tanácsnokni állásra csak olyan fog megválasztani, aki a fenti képesítésen felül az árvaszéki elnökökre előírt képesítést is igazolja.

A város szolgálatában nem álló pályázóknak egészségi bizonyítványt és a jelenlegi alkalmaztatásukról felettes hatóságuktól bizonyítványt, vagy ha közszolgálatban nem állanak, erkölcsi bizonyítványt kell csatolniok.

A város szolgálatában állók közül azok, akik ez állások betöltésénél tekintetbe jöhetnek, de katonai okból pályázati kérvényüket be nem adhatják, ez állásoknál úgy tekintetnek, mintha pályázati kérvényüket beadták volna.

A megválasztott tanácsnokoknak az 1912. évi LVIII. törvény cikk B. táblázatában a VII. fizetési osztályban előírt és nyugdíj jogosultsággal egybekötött fizetés és lakásbérlete a város szervezési szabályrendelete értelmében a VII. fizetési

osztályban eltöltött 15 évi szolgálat után 600 és újabb 5 év után ismét 600 korona nyugdíjba számító kárpótolt jár.

Székesfehérvárott 1917 évi április hó 5 én.

Dr. Saára Gyula
polgármester.

A pályázat szerint tehát az egyik tanácsosi állásnál megkivánják, hogy az árvaszéki el-

nökökre előirt képesítés is igazolva legyen. Ez a képesítés tudunkkal az eddig ismert pályázók közül Farkas Sándornak tb. főjegyzőnek van meg. A másik tanácsosi állásra Simon tb. főkapitánynak meg van a képesítése. Dr. Zavaros Aladár rendőrkapitánynak államtudományi doktorátusa van. Hogy a többieknek meg van e, nem tudjuk.

nek, avagy családjának, özvegyének a hadigondozó tanácsadóját. Az így kijelölt hadigondozókból megalakult a községi, járási, városi hadi-

gondozó bizottság s majd ezek fölött a törvényhatósági gondozó bizottság, végül az Országos Hadi-Gondozó Hivatal és Tanács fog állani.

Új rendelet a rokkantokról.

A hadirokkantak, özvegyek és árvák.

A hadirokkantak, özvegyek árvák ügyének országos szabályozásáról kormányrendelet jelent meg, és azt egyidejűleg megküldötte a kormány Fejérvármegye községeinek.

A nagy háború végeztével ne legyen nyomor és szenvedés ebben az országban, — ennek a gondolatnak kell egyesíteni mindnyájunk elméjét és szívét. Ami véghetetlen megbecsülésünk és hálánk védelmezőink iránt azt parancsolja, hogy ezután mi legyünk az ő védelmezőik. Az apa, aki érettünk elcsélt, ne hagyja hátra támaszték, gondozó nélkül családját.

A csonka, vagy béna vitéz elvesztett, vagy megferevedett testrészét pótolja, vagy mozgítsa meg a mi gondosságunk, szeretetünk és tudományunk; tegyük őket újra ép és egészsé-

séges emberré s a dolgozó társadalom hasznos tagjaivá. Aki pedig további kezelésre szorul, annak ápolása a mi gondunk legyen s ne nyugodjunk addig, míg ép és munkabíró embert nem csinálunk belőle, vagy ha erőnk erre már nem képes, biztosítsuk számára nyomorúságában a gondatlan életet.

A rendelet szerint ugyanis összeíró küldöttségek fognak kimenni az egyes járásokba s községekbe, hogy összeállítsák a hadigondozók névjegyzékét.

A gondozó tisztség elfogadását pedig mindenkinek becsületbeli s hazafiúi kötelességévé kell tenni. Ezek az összeíró küldöttségek azután egyenként fogják kijelölni minden hadiárvának a hadigondozó pártfogóját s minden rokkantnak, bégának, beteg-

Az alkalmatlanok új beosztása.

A hadügyi kormány fontos újítás bevezetésével foglalkozik. Tudvalevőleg igen jelentékeny számmal vannak ugynevezett segédszolgálatos katonák, légiénységi állománybeliek és tisztiek egyaránt. Ezek iródkban, raktárakban és őrszázadokban teljesítenek szolgálatot. Mindeme munkálatok nem igényelnek különösebb katonai szakértelmet és ezért polgári egyénekkel is elvégezethetők. Nagy számmal vannak olyan tartalékosok és népfelkelők, akik testi fogyatékosságuk miatt nem kerülhetnek a frontra és már a háború kezdete óta, tehát csaknem három évig teljesítenek segédszolgálatot és e miatt kénytelenek elhanyagolni üzleteiket, műhelyeiket, gazdaságukat, szóval polgári foglalkozásukat.

Ezekkel szemben viszont itthonmaradt kereskedők, iparosok, mezőgazdák, akik bizonyos testi hibájuk következtében nem jutottak a hadsereg kötelékébe, tekintélyes jövedelmre tettek szert és a polgári életben élvezik a háború

anyagi előnyeit. A hadvezetőség belátta, hogy a mai helyzet viszás és méltányos elhatározásra jutott. Rendeletet fognak ugyanis kibocsátani, s annak értelmében mindazok a segédszolgálatos katonák, akik 1914-ben kezdtek meg katonáskodásukat, elbocsátatnak a hadsereg kötelékéből és helyüket alkalmatlanokkal fogják betölteni. Az untaughok egy részét rövid idő múlva ismét sorozni fogják és most már nem olyan szempontból vizsgálják őket, vajjon fegyveres szolgálatra alkalmasok-e, hanem kategóriákba osztják és megállapítják, hogy irodai, raktári, műhelyi, vagy őrségvezetési alkalmasok-e? Ez természetesen még nem hivatalosan közölt dolog és ezt azért mondjuk, hogy ne zaklassák a katonai ügyosztályt a felesleges kérdésszerűségekkel. A katonai ügyosztály csak akkor adhat felvilágosítást, ha valamely intézkedést már megkapott. Ez pedig még a jövő kérdése.

TÁRCA.

I r é n k e.

Remek kis teremtés Fálvy Irénke, az én kis unokahugom. Szép, telt orcáskája majd kicsattan az egészségtől, szilaj égyszínkék szemeiből, melyeknek néha oly jószágos tekintetük van, egészséges élelenség tükröződik vissza, szőke haja kis fejcsékéjéről dus firtókban omlik le napbarnított gömbölyű vállaira.

Ha hozzájuk megyek, ő az első, kivel találkozik. Rendesen ott szaladgál nagy Bodri kutyájával az udvaron. Meghuzza a kutya hosszú, lelógó fülét, aztán elfut s egyre kiabálja:

— Jaj, jaj, te vén Bodri, de rest vagy!

És a bozontos fehér-feketeszőrű Bodri, melynek már foga is alig van, mintha elsőgyelné magát, megcsóválja farkát s nehéz futólépésben utána iramodik. Körbe futják a széles udvart, majd a parkba fordulnak s ott tovább folytatják a fogócskát. Végre Irénke megáll. Nagy lihegve bevarrja a lomhán tipegő Bodrit s midőn az aztán először gyöngédén bekapja nagy százába játszó-társának picit, puha kacsóját, majd eleresztve hozzája simul, elfáradva borul a hű kutyára, körülkarolja hatalmas nyakát, oda nyomja bozontos fejéhez kipirult arcát s édesen cseveg a fülébe:

— Jaj, jaj, te vén, te jó Bodri! Nem egyszer megtörténik, hogy

a vén kutya ilyenkor lefekszik s a kis Irénke, miután hozzáülve meg játszik vele egy ideig, ott szunynyad el rajta.

Bodri az ő legkedvesebb pajtása. Matild néneje már nagy leány, özvegy anyja a házvezetéssel van elfoglalva, a szakácsné Andris fia komoly, beteges gyermek s így ugyszólván magára van hagyva abban a szép, parkkal körülvett fálusi lakban. Nem csoda tehát, ha mindig az öreg Bodrival van elfoglalva.

Reggel felébred, nagyokat nyújtózik, megdörzsöli picit öklével áll mos szemeit, hátra simítja arcáskájára omlott haját s dúcásan körülnéz. Tekintete a kis ánya mellett végigterülő Bodrira esik, arcan édes öröm ömlik el, leugrik ágyáról, megsimogatja a kutya bozontos fejét, aztán összeszorítja s el kezd hozzá beszélni kedves szeretetteljes hangon:

— Mit álmodtál, Bodri? Hogy ásiatsz!... Jaj te álomszuszek. Kelj már fel no!...

Hiszen mosogatni, imátkozni kell!... Kelj már no.

Ráncigálja a kutyát, az pedig csak egyre pislog, egyre ásiatoz. Farkát csóválja s csak nagy sokára tápázkodik fel.

Midőn aztán mosdattják Irénkét, magához hívja a Bodrit, orrát bedugja a vízbe s mosni akarja. A kutya hátrahúzódik, elmorogja magát s nagyokat prúszkol.

— Na, na, ne sírj, hiszen már vége van. Még csak imátkozni fogsz, akkor majd reggelizünk.

Persze Bodri részéről az imádság elmarad, de nem a reggeli.

— Mamuska, mamuska! A Bodri éhes! Kérek egy kis tejet.

S maga siet odaenni a kutya elé a tányér tejet.

Reggeli után Bodri kisompolyog az udvarra, leterül egy fa árnyékába s nyugodtan alussza a kutyák boldog álmait. Csak néha-néha kap egy-egy szemtelenkedő légy után.

Irénke pedig jár-keel; segít a szobák takarításánál: kiszalad a kerbe s szép virágcsokrot hoz az asztalra; majd babáit veszi elő s azokkal játszik; majd az asztalnál kötegető mamához fut, felágaskodva nyakába fonja kis gömbölyű karjait, őszave vissza csókolja s halkán sutogja:

— Mama ugy-e szeretsz engem, lásd én ugy szeretlek!

S ismét össze öszczecskölja. A mama megsimogatja a kis hízogó selyemhaját s boldogan feleli:

— Szeretlek, gyermekem, csak mindig jó légy;

Elmegy Matildhoz is, az gondolataiba merülve ül egy ablakmély edésben. Hozzásimul s a Matild homlokton csókolja, lágy hangon rebegi;

— Matild olyan jó vagy te, csak ne volnál mindig komoly. De mit álmodtam az éjjel! Jött egy kéményseprő, olyan fekete volt mint az ördög, ott a városban s elvitte a Bodrit. Ugy sirtam utána... De nini, hol is van Bodri?

Azzal kifut s ebédig a kutyával játszik.

Jön az ebéd. Az asztal mellett ott ül a Bodri is. Farkát csóválja s nagyon okos szemeit egyre kis urinőjén jártaja. Néha felkel, kettőt hármat lép, aztán ismét visszaül előbbi helyére, fejét az Irénke ölébe teszi.

Irénke kivessz tányérjából egy csontot s a Bodrinak adja.

— Mit csinálsz Irénke? szólal meg a mama. Bemocskoljátok a szobát. Majd kap enni kint a Bodri!

— Csak a csontot adtam oda, mamácska! Többet nem adok neki.

Amde nem sokáig áll ígérétenek. A Bodri oly kérően tekint rá, oly kedvesen, oly eszedelke dörzsöli fejét térdeire, hogy szinte összeszorul szivecskéje. Nem tudta kiállani. Felénken körülnéz s egy alkalmas pillanatban, midőn sem a mama, sem Matild nem figyelnek rá, hirtelen kibuz tányérjából egy darabka pecsenyét s az asztal alatt odaadja a Bodrinak. Azután föl sem néz, mintha attól félne, hogy szemeiből olvassák ki ígérétenek megszegését. De midőn látja, hogy senki sem vette észre turpisságát, könnyedén lélegzik föl s megelégedetten megy a mamának kezét csókolni.

Délután, ha négy-öt óra tájban hozzájuk megyek, már az udvaron, vagy a kertben találok.

Ha meglát, élem fut Bodrija, s mig Bodri farkcsóválgtal vonytva a kezemet nyalja, ő

Küzdelem a cukorral.

A mesterséges édesítőszer.

A pénzügyminiszter hirdetményt bocsátott ki, s abban közhírré teszi, hogy az állami egyedáruság tárgyát képező mesterséges édesítőszernek eddig érvényben volt árait módosítja. Ezt a hirdetményt sokan félreértették és úgy értelmezték, hogy már a mesterséges édesítőszer szabad forgalom tárgyát képezi.

A törvény a mesterséges édesítőszer forgalmát úgy állapítja meg, hogy ez ellevezés alatt értendő minden olyan vegyészeti cikk, amelynek a tisztá répa- és a nádcukorénál nagyobb édesítő ereje van. Mesterséges édesítőszer a zacherin, zuckerin, kristaló, sukrol, dulcin, glucin stb. akár tisztán, akár más anyaggal keverten és így a kettedszénsavas nátriumból készült édesítőszer-tabletták is mesterséges édesítőszernek tekintendők.

Mindezek a cikkek továbbra is állami egyedáruság tárgyát képezik, nyagban azokat csak a jogosított nagykereskedők, kicsinyben pedig csak a gyógyszerárak árushatják. Ismételtel felmerült ugyan az a hír, hogy tekintettel a cukorhiányra, a pénzügyminiszter a mesterséges édesítőszer szabad forgalmát éppen úgy,

kabátomnál fogva lehuáz, összecsokol s egyre kiabálja:

— Elek bácsi! Elek bácsi! Milyen jó, hogy itt van!

A midőn pedig kiszabadul ölelő karjaiból, mindig elől valamilyen. Például:

— Jöjjön csak, bácsi, jöjjön, tépjen nekem szilvát! Az a rossz Bodri nem akar. De miért is nem tud a kutya fára mászni?

— Azért, mert, mert nem tud, hangzik ajkaimról az okos válasz s Irénke megnyugodva vonzsol a kert felé.

A kert palánkjá mellett ott ül a szakácsné Andris fia s szörnyű bambán néz reánk szürke szemével.

— Elek bácsi! szólal meg a kis Irénke, Andris azt mondte nekem az előbb, hogy a halálnak olyan nagy fogai vannak, mint a lapát, nagy, beesett zemei pedig olyan fényesek, mint a tűz. Igaz az? Aztán meg elviszi a rossz gyermekeket! De engem, ugy-e, nem fog elvinni?

— Nem, nem! Hiszen magácska jó leány!

— Erről a fáról, erről, de mászon fel rá, mert el nem éri innen. Nehezen elértem. Szakítottam neki pár szem szilvát s be akartam menni a házba.

— Nem, ne még! Játsszunk egy kicsit. Fogjon meg, no! kiált felém s gyors futásnak ered.

Megtettem a kedvéért, utána szaladtam. Hátam mögött baktatott a vén Bodri. Megfogtam. Alig birt délegzeni. Neki tüzesedett orcáskájával, felbörzölt hajával valóságos

mint Ausztriában már megtörtént, nálunk is megengedni szándékozik, de ebben az irányban Magyarországon eddigelé semmiféle intézkedés nem történt.

HIREK.

Katonai kinevezés. Dr. Steiner Jákó ügyvédet, 17. honvédegyalozredbeli zászlóost hadnagynak nevezték ki.

— Az Oltáregylet vezetősége kéri a tagokat, hogy a feltámadási körmeneten minél nagyobb számmal, — s tekintettel a háborús viszonyokra — lámpa nélkül jelenjenek meg.

— A hűséges becsületességért. A Madarassy-Hollner féle alapítvány kamatait most osztotta ki a város két olyan család között, akik hosszú időn keresztül hűségesen szolgálnak. A negyvenháromezred század juttatást Szűcs Erzsébet és Csélli Julia kapták. Szűcs Erzsébet 18 év óta Steiner Béla szállítónál, Csélli pedig Karl Istvánéknál szolgál 12 év óta.

— Kibővítik a Lujza sanatóriumot. Székesszékfehérvár büszkeséggel gondolhat arra a nagyhatalomra, amely a seregélyesi úton fekszik. Keresztes városnak van oly szép és modern sanatóriuma, mint Székesszékfehérvárnak. A tudóvészelleni egyesület tegnap a főispán, elnöklété alatt ülést tartott s azon elhatározta, hogy a sanatóriumot kibővíti.

kis boszorkány volt. Megcsókoltam s hátraugrottam, hogy elfuthassak tőle. — De mily szerencsétlenség! Ép a Bodri lábára ugrottam. Nagyon letaposhattam, mert bosszsan, keservesen kezdett vonítani.

Irénke megáll, nem tudja, mit csináljon. Kék szeméből őszinte, mely szánakozás s harag sugárik ki. Fájdalmasan néz a vonító s lábát egyre emelgető kutyára, kis ajkát elbiggyeszti, elkezd pislogni s egyszerre sirva fakad:

— Maga rossz bácsi! Szegény Bodri!

— Ne haragudjék, Irénke! Semmi az! Fogjon meg, no!

— Nem akarok! Menjen! Maga rossz bácsi! S eltaszítja kezemet, mellyel meg akartam simogatni.

Ott hagytam s a ház felé vettem utamat. Vagy öt lépéssel utánam ő is jött befelé s egyre beszélt az ő sántikáló Bodrijához.

Panaszkodva lép a szobába, aztán meg aludni kívánczik.

— Mamuska, megyek aludni.

Duzzogva, álmosan vacsorát meg s csakhamar aludni megy. Bodri ágyacskája mellé ül s a paplagra teszi fejét. Szánakozva simogatja balkezscskéjével azt a nagyszemű, bozontos fejet s zokogó hangon dühnög hozzá még egy ideig.

— Szegény Bodri! Fáj még? Nagyon fáj? Az a rossz bácsi! Nőde adunk mi neki! Nem fogunk vele többet játszani! Ugy-e nem? Szegény Bodri!

Dühnög, dühnög még, aztán elalszik. Másnap már ismét szent a béke.

A mostani főépület szomszédságában új pavillont építenek negyven ágyas berendezéssel. Az új pavillon költségeit a Hírs Paulaféle alapítványból fedezik.

— Számföldvizsgáló bizottság meg alakulása. A polgármester által összehívott alakuló ülésen a számföldvizsgáló bizottság csoportjai így alakulak meg: Házipénztári csoport elnöke dr. Vermes Mihály, tagjai Pollák Henrik, Wiener Armin, gyámietés és óvadék ügyek csoportja elnöke dr. Kövessy István, tagjai dr. Borchert Jenő, Csapó István, Szalay Miklós, kispénztárak csoportja elnöke Miklós Géza, tagjai Gerő Jakab, Weisz Miksa, Wert heim Pál.

— A vármegye hivatalos lapja. Tegnap jelent meg a vármegye hivatalos lapja s azokat a rendelkezést tartalmazza, amelyet a kormány a múlt héten adott. A rendelkezést mi már előzőleg valamennyit bőven ismertettük az olvasóközönséggel. A hivatalos lap főbb intézkedései a következők: összeírják az utadókivetéseket és intézkedés a folyó évi utadókivetéséről. A vetési célokra vissza maradt gabonafeleslegeket közönségügyi célokra kell büntetés terbe alatt beszállítani. Az Augusztia gyorsregyalapot hatóságilag támszadják. Intézkedés a hősök emlékének megörökítéséről. Hadi rokkantak, árva- és özvegyek gondozása. A halálhíreket anyakönyvi bejegyzéséről. A hadisegélysegélyigények elbírálásáról. Hadszónauták szabadságolási kérvényeiről. A háztartási alapszámadásairól. Végül a hivatalos lap 348 fogságba került katonának nevét és címét közli.

— A katonák hűsvéti szabadságolása. A hadvezetőség elrendelte, hogy a katonák hűsvéti ünnepén, a szolgálati viszonyok által megengedett keretek között, meentesítendők a szolgálat alól. A katolikus, evangélikus, református, unitárius és görögkatolikus vallású katonák április 6-án és 8-án egész nap, hetedikén délután. — a görög keletiek április tizenharmadikán és tizenötödikén egész nap, tizenegyedikén délután, — a zsidó katonák április hatodikán délután, hetedikén és nyolcadikán pedig egész nap ünnepi szolgálatmentességet élveznek. A hűsvéti ünnepken a szabadságolt katonák helyőrségeiket legfeljebb csak egy napra hagyhatják el és akkor is csak a helyőrség közvetlen közelébe utazhatnak.

— Meghívó. A székesszékfehérvári keresztény fogyasztási szövetkezet, minthogy a f. é. március 26-ára hirdetett közgyűlés nem volt határozatképes, az évi közgyűlést f. é. április 9-én délelőtt 11 órákor a belvárosi kath. kör helyiségében fogja a f. é. március 22-én közzétett tárgysorozattal megtartani, s ez a közgyűlés az alapszabályok 26. §-a értelmében tekintet nélkül a megjelölt tagok számára, határozatképes. E közgyűlésre a szövetkezeti tagokat tisztelettel meghívja az igazgatóság.

— Lopott az asztalossegéd. Mészáros György asztalossegéd álkulcsal felnyitotta munkaadójának szekrényeit és 500 koronát, továbbá ruhaneműt mintegy 981 korona értékben ellopt. A bünségét a rendőrség előállították s ott beismerte tettét.

— A menekültek hazatérése. Az erdélyi menekültek visszatelepítésének akciója a befejezéshez közeledik. Marostorda, Csik, Háromszék, Brassó, Fogaras, Szeben. Hunyad Nagykülö, Udvarhely és Krassószörény vármegyékbe március 15-ig 143.527 menekült tért vissza. Erdekes, hogy ezek között 5550 volt olyan, aki gyalogszerrel tette meg az út szülőföldjére.

— Semmit se küldjünk oroszországi foglyainknak. A közös központi nyilvántartó hivatal hadifoglyó osztálya közli: A lapok jelentése szerint Oroszországban megszakadt a postai összeköttetés. Ezért figyelmeztetjük a hadifoglyok hozzátartozóit, hogy nem kell aggodniok, ha nem is kapnak hosszabb ideig semmiféle értesítést. Az utóbbi napokban feladott postai küldemények már aligha jutnak rendeltetési helyére s ha a postai forgalom megnyitásakor nagyobb mennyiségű levélküldemény lesz felhalmozva, a postai forgalom ismét fennakad. Erintkezésbe léptek a svéd Vöröskereszt Egyesülettel, hogy azonnal értesítsen bennünket, amikor a postai forgalom ismét megkezdődik. A közönség tehát a saját érdekében cselekszik, ha az erről szóló értesítés közléséig semmiféle postai küldeményt nem ad fel Oroszországban levő hadifoglyok részére.

— Földek bevetése tavaszi vetőmag hiány. A gabonakészletek csekély mennyisége folytán előreláthatólag azok a gazdák, akik elkésvé fordultak a hatóságokhoz vetőmagvakért, nem fogják megkapni a kívánt vetőmag szükségletet. Minthogy hazafias érdekek követeli, hogy minden darab föld a folyó évben be legyen vetve, a gazdáknak nem szabad ez évben ragaszkodniok valamilyen növényhez, melyet elkészített földjükbe szándékoztak vetni, hanem azt kell vetniök, ami közönségügyi cikkeket képez és aminek a magját, megszerzheti; ilyen a cikóra, mák, stb. ezekből, — különösen a cikórából és mákból — kevés mag szükséges (1 és fél usque 2 kg holdankint) és a mag még tetszés szerinti mennyiségben kapható. Előnye ezeknek a magas értékesítési ár, s az különösen kisgazdáknak nagy jóvedelmet biztosít. Az érdeklődő gazdáknak a vármegyei gazd. egyesület termelési utasítással és vetőmag beszerzésével kezükre jár.

— Vigyázat a tábori leveleknél. Minthogy a németek is most számokkal jelölik a tábori postákat, azért mindenki, aki levelet, vagy csomagot küld a táborba, ezentul írja rá, hogy pl. 105 cs. és kir. tábori posta; a német tábori postáknál pedig úgy, hogy ennyedik és ennyedik német tábori postaszám.

— A postai és szövetkezetek uszorásál. A magyar közönség körében is sokszor elhangzott az aggodalom, hogy a szövet és postai készletek idővel ki fognak fogyni, miután ezeknek tetemes részét lefoglalták a katonaság céljaira. Ausztriában is sokszor volt erről szó, de szakértők ezt a félelmet teljesen alaptalannak jelentik ki és a hiányt jórészt a közvetítők mérhetetlen kapzsizságának tulajdonítják. Ausztriában ugyanaz a helyzet, mint nálunk: mihely a vevők megfizetik a szédületes

